

УДК 711.45

Данилко Н. Я.,

Національний університет «Львівська політехніка»

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ РЕКРЕАЦІЙНИХ ТЕРИТОРІЙ У ПРИМІСЬКІЙ ЗОНІ ЛЬВОВА (на основі соціологічного опитування)

Анотація: за допомогою соціологічного дослідження, виявлено та розглянуто основні проблеми рекреаційних територій в приміській зоні міста щодо їх природного потенціалу, комунікаційної доступності, благоустрою та інфраструктури. Висвітлено сьогоденні проблеми мешканців Львова та його околиць при виїзді на короткочасний відпочинок у приміську зону міста.

Ключові слова: рекреація, водойма, приміські території, Львів.

Постановка проблеми. Приміська зона Львова володіє високим різномірним природним рекреаційним потенціалом. Проходження через місто та його околиці Головного європейського вододілу є особливою характеристикою цієї території. Вододіл сформований Західно-Подільським горбогір'я, що входить у приміську зону Львова через Розточчя, простягується Львівським плато, Опіллям і Гологорами, переходить у Подільську височину [1, 2]. Завдяки такому поділу регіон не має потужної річкової системи, а складається із дрібної гідрографічної мережі річок, потічків та джерел на руслах яких знаходяться ставки та озера, використання яких засвідчують карти ще з часів XVIII [3]. Перепади висот між низинами та височинами приміської зони складають 80-100 м, що не є сприятливим для забудови та сільсько-господарського використання, і дозволяє зберігати лісові насадження, утворюючи клини зелених насаджень у приміській зоні. Місцевість поєднує в собі рельєфність, лісові насадження та водойми - усі необхідні компоненти привабливого природного середовища для рекреації.

Незважаючи на так потужний природний потенціал приміської зони, дослідження рекреаційної активності, зокрема в моніторингу «Якості життя у Львові» за 2013 чи 2016 роки предсталає лише загальну характеристику проведення мешканцями вільного часу, частка якого складає 26-27%. Серед найпоширеніших видів дозвілля є пасивний відпочинок вдома чи у торгових центрах, кінотеатрах. [4, 5]. Співставляючи показник практик проведення вільного часу серед львів'ян насторожує значний спад кількості виїздів за місто (51% у 2013 та 42% у 2016 р.) та занять активними видами відпочинку (39% - у 2013 р. та 17% - у 2016 р.). Розуміння цих процесів є важливим не лише з точки зору необхідності популяризації активного способу життя чи

розвитку екологічного мислення, а й розуміння та забезпечення потреб самих мешканців, які є різними залежно від пори року, фінансового забезпечення та інших обставин. Такі тенденції, а також наявний природний потенціал рекреаційного середовища у приміській зоні, може свідчити про проблеми в забезпеченні комфортного простору для відпочинку. Класичні компоненти рекреаційного простору - це доступність, благоустрій та інфраструктура, передбачають широкий спектр засобів та прийомів розвитку рекреаційної діяльності, серед яких необхідно визначити і застосовувати найбільш ефективні та необхідні для забезпечення можливості і привабливості рекреації на природі, адже це один із найбільш ефективних способів відновлення психічного та фізичного стану людини у постіндустріальному суспільстві¹.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Основні складові рекреаційних територій досліджено у наукових працях Т. Панченко, Д. Соловій, що стануть засобом розвитку природного потенціалу приміської зони Львова дослідженого у роботах В. Дідика, І. Русанової, Г. Петришин. В результаті існуючої ситуації висвітлено у соціальному моніторингу серед мешканців Львова «Якості життя у Львові» за 2013 та 2016 роки.

Мета статті. Визначення напрямів розвитку рекреаційних територій на основі результатів соціологічного дослідження рекреації у приміській зоні Львова та порівняння отриманих результатів із вже відомими практиками та тенденціями.

Виклад основного матеріалу. Соціологічне дослідження було проведено впродовж липня-вересня 2015 року. Опитано 188 респодентів методом особистого інтерв'ювання, а також з допомогою інтернету. Впродовж останніх двох років у суспільстві та рекреаційній структурі регіону не відбулося значних змін, що суттєво вплинули б на їх результати.

Дане дослідження мало на меті:

- визначити серед мешканців Львова та його приміської зони рівень популярності рекреації на природі впродовж року;
- виявити проблеми, які понижують доступність та якість рекреаційних територій;
- сформулювати перелік найбільш відвідуваних водойм з метою короточасного відпочинку у приміській зоні Львова.

Базовим питанням усієї анкети була частота та періодичність відпочинку на природі. Як виявилось, впродовж року найбільш відвідуваними серед

---

¹ Чинники, що впливають на розвиток постіндустріального суспільства : зменшення кількості засобів простору та природного середовища, старіння суспільства, стратифікація рекреації відносно вартості, розвиток сучасних технологій, зміна стилю та філософії життя, а також зріст якості життя та екологічної свідомості [6].

респондентів були присадибні ділянки та власні подвір'я, а відпочинок на свіжому повітрі серед природи отримав значну перевагу у літній період. Вибір місця відпочинку (присадибна ділянка, озеро, ліс, гори) не залежав від місця замешкання рекреантів – у межах міста чи його приміській зоні. Основне завдання, яке виконує рекреація – це забезпечення потреби людини у зміні середовища, що є однією із умов якісного відпочинку. В результаті своє бажання відпочити на природі підтвердили майже усі опитані – 99,4%, з них 28,5% вдається відпочивати на природі кожні вихідні, 26,3% - бувають не частіше одного разу на місяць і 44,7% - вказала, що хоч полюбляють виїзди на природу з метою відпочинку, але у зв'язку з браком вільного часу та фінансовим становищем не мають можливості робити це часто.

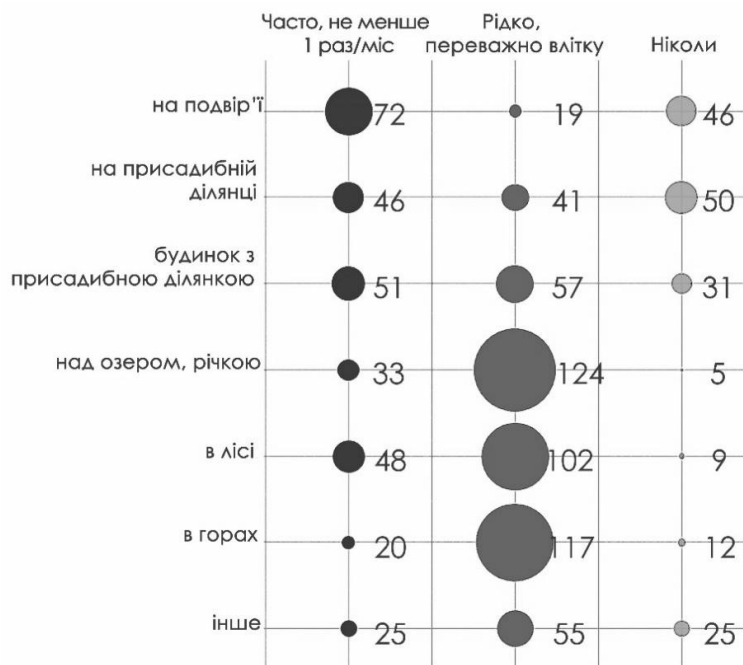

Рис. 1. Локалізація місця відпочинку на природі та його частота. Автор: Н. Данилко, 2017.

Зріст якості життя призвів до зміни самої форми відпочинку «3S»² [6] – з пасивного комфортабельного до більш активного та різноманітного за видом діяльності. Отримані відповіді під час дослідження свідчать про популярність активних форм проведення дозвілля (39,9%), які емоційно збагачують людину виснажену рутинною діяльністю на щодень, та заняття хобістичного чи аматорського спрямування (33%), які дозволяють відпочити від тієї ж щоденної роботи замінивши її кардинально іншим видом діяльності у якій людина може зростати та розвиватись забезпечуючи потребу відпочинку в постіндустріальному суспільстві [6]. Незважаючи на зміни у суспільстві, традиційні форми рекреаційної діяльності залишаються не менш актуальними,

² Відпочинок «3S» - sun, sand, sea.

до найчастіше вказаних у анкеті можна віднести - пасивний відпочинок (46,8%), водний спорт (32,4%) та командні ігри (31,9%).

Для усіх категорій відвідувачів, не залежно від частоти виїздів – найважливішим було покращення санітарно-гігієнічного стану водойм, пляжів та чистота лісових насаджень – цей показник коливався у межах 24-29% (24% - для тих хто виїжджає не частіше одного разу на місяць, 27% група тих кому «рідко вдається», 29 % активно відпочивають «кожні вихідні»). Більш-менш однаково важливою для кожної з груп є забезпечення місць відпочинку інфраструктурою – 16-19%. В свою чергу, покращення комунікаційної доступності хоча не має кардинально різних даних, але прослідковується взаємозалежність показника із показником потреби у прокладенні велосипедних та пішохідних маршрутів, а саме для тих, хто здійснює часті виїзди комунікаційна доступність є важливою на 14%, тоді як потреба у велодоріжках та піших маршрутах складає 11%. Найбільш необхідною (19%) комунікаційна доступність є для групи, яка рідко перебуває на природі, велосипедні та піші маршрути для них є не так важливими (7%). Різко вирізняється затребуваність у спортивних та дитячих майданчиках у групі тих людей, які здійснюють поїздки раз на місяць – 18%, тоді як в інших групах він доволі низький – 4-6%. На противагу такому високому показнику у цій групі, постає низький рівень потреби у додаткових розвагах – 5%, тоді коли в двох інших групах він складає по 8%.

Аналізуючи використання транспортних засобів зберігається тенденція до використання автомобілю під час відпочинку (42%) ніж на щодень (27%), тоді коли роль громадського транспорту (окрім залізниці) для виїзду на відпочинок зменшується на половину (на відпочинок - 23%, на щодень – 50%).

Залізничне сполучення було виділено в окрему складову із засобів громадського транспорту, у зв'язку з розташуванням Львівської області у Карпатському туристичному районі³, транспортне сполучення у якому є ускладненим значними перепадами висот гірської системи Карпат – одним із найбільш популярних осередків відпочинку в Україні. Відповіді респондентів підтвердили цю думку (27%) - в результаті частка використання громадського транспорту склала ті ж 50%. Натомість значних змін не відбувається у використанні велосипедів під час відпочинку та на кожен день, відповідно - 7% та 10%.

Потенціал та привабливість для рекреації Карпатського туристичного регіону, одного з найбільш заліснених, найменш урбанізованих, з значними запасами наземних та підземних вод в Україні [7], а також значною кількістю

---

3 До складу Карпатського туристичного району входять чотири області Західної України: Львівська, Івано-Франківська, Закарпатська та Чернівецька.[7]

пам'яток дерев'яної архітектури і не тільки, значно впливає на рекреаційні процеси в даному регіоні. Таким чином бажання відпочити у приміській зоні (в межах до 30 км) респондентами вказано на 64%, за умови, що його тривалість не перевищить одного вихідного дня, а для відпочинку тривалістю 2-4 дні респондентами обрано (71%) територію Західного регіону, яка охоплює вище згаданий Карпатський туристичний регіон. Відпочинок в межах області (більше ніж 30 км від Львова) обрано було не залежно від тривалості рекреації – 14-16%. Дані результати свідчать про підвищену мобільність рекреантів, що в свою чергу потребує зміни сприйняття приміської зони як місця вікендового відпочинку на одноденний з можливою ночівлею.

При виборі основних природних складових, які повинно містити обране місце відпочинку, респонденти вказали перш за все мальовничі краєвиди (64,9%). Така відповідь є дуже обширною і залежить від ряду естетичних компонентів, але, опираючись на праці Т. Панченко та Д. Соловій [8, 9], можна сказати, що основними складовими такого середовища є компоненти, які хоча і були запропоновані в анкеті, але не отримали настільки високих показників: лісо-паркові насадження (52,7%), наявність водойми (54,3%) та різномірність рельєфу (22,9%). До поняття мальовничості можна також віднести варіант про збережену «дику» природу (31,9%), який у своєму контексті відображає ті ж ліси та водойми в неурбанізованому середовищі. Хоча наявність водойм має значне естетичне значення, для рекреантів важливим залишається і їх функціональне призначення, а саме можливість купатися у ній (62,8%). Також можна вважати похідним від збереженого природного середовища чисте повітря (60,6%), що високо цінується, особливо у мешканців значних міст, особливо в жарку пору року, коли в центральних частинах відбувається ефект «міського острова тепла». У своїй праці (знайти автора) вказує на підвищення привабливості територій, якщо неподалік або в її межах знаходяться цінні природні об'єкти та комплекси (дендрарії, історичні парки, пам'ятки природи), однак при виборі середньостатистичними мешканцями Львова цей компонент не був настільки оціненним (17%), як і наявність джерел лікувального характеру (9%) чи рідкісні види рослин, тварин та птахів (4,3%).

Як вже згадувалось вище, а також із теоретичних праць відомо про значення комунікаційної доступності при виборі місця рекреації. Тому одним з ключових завдань було визначення, скільки часу рекреанти згодні провести в дорозі і як це залежить від виду пересування та тривалості самої рекреації. Це один із найбільших блоків анкети, який допоміг знайти кілька характерних особливостей. Перша з них - час перебування рекреантів в дорозі. Слід зазначити, що момент відліку починається від власного дому, а не від межі міста, до місця відпочинку і є прямо пропорційний до тривалості самої

рекреації. Так, для відпочинку впродовж 2-4 днів, доступність не має значення для 44% респондентів, при цьому зазначено було, що оптимальною буде подорож впродовж 3-4 годин або нічний переїзд, і лише 6% прагнуть скороти тривалість до 30 хв., а для 13% оптимальною буде тривалість подорожі не більше однієї години. Якщо говорити про одноденний відпочинок, ситуація стає повністю протилежною – 41% вважають оптимальною тривалість перебування в дорозі до однієї години і лише для 15% час не має значення, 24% респондентів згодні перебувати в дорозі 1-2 години. Співставивши дані із державними санітарними правилами, де вказується, що доступність повинна складати не більше 1,5 години, ще раз підтверджується потреба у пристосуванні приміської зони перш за все для одноденного короткочасного відпочинку.

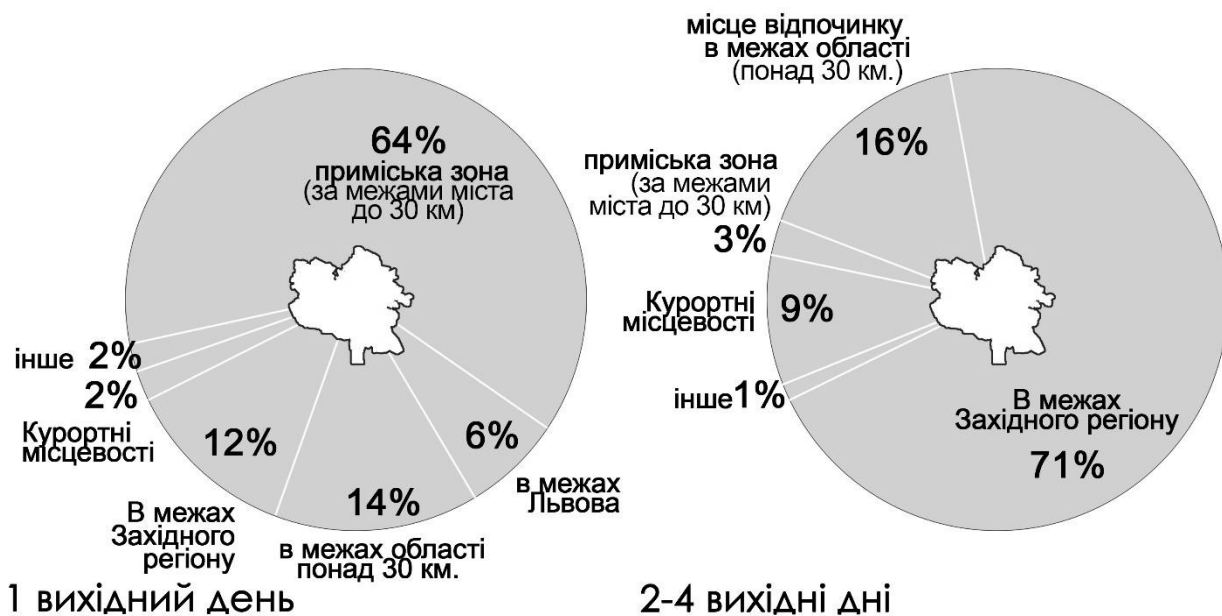

Рис.2. Розташування місця рекреації в залежності від тривалості відпочинку.

Автор: Н. Данилко, 2017.

Для кожного із заданих часових проміжків, окрім 30 хвилинного, не має єдиного обраного виду пересування, кожен із транспортних засобів (громадський, автомобіль чи велосипед) є представлений значною кількістю потенційних користувачів. Незначну перевагу має громадський транспорт для 1-2 годинної доступності (40%) та впродовж 60 хв (31%); доступність на власному автомобілі найбільш переважає у 1-2 годинному часовому проміжку (32%) та у випадку коли тривалість не має значення (30%), при використанні велосипеда кількість відповідей у кожному часовому проміжку зазнавала незначних змін і коливалася від 18 до 24%. Слід зазначити, що пішохідні

мандрівки до місця відпочинку є найбільш популярними у 30 хв. проміжку (46%), але поза ним рекреанти вказали його у кожному часовому діапазоні (до 60 хв – 20%; 1-2 год – 7%; не має значення – 27%), що в свою чергу може свідчити про потребу у формуванні пішохідних маршрутів у приміській зоні.

На основі отриманих відповідей можна зробити висновок, що тривалість мандрівки не має значення для рекреанта, оскільки сам процес добирання до місця відпочинку розглядається як спосіб рекреації. Застосування різних видів комунікаційної доступності збільшить спектр рекреаційної діяльності, для цього на думку опитуваних транспортно-комунікаційна мережа повинна містити: зупинки громадського транспорту (27%), місця для паркування автомобілів (27%), пішохідні маршрути (18%), веломаршрути (16%), місця для паркування велосипедів (12%). Наявність цих елементів є доброю практикою для рекреаційних територій закордоном [10], як і наявність інфраструктури. Відповіді респондентів, щодо необхідної інфраструктури виявила значну потребу у забезпеченні рекреантів базовими речами - санітарними вузлами (81%) та закладами громадського харчування (57%) або продуктовими магазинами (50%). Незважаючи на надання переваги відпочинку впродовж 2-4 днів поза приміською зоною, 62% респондентів, що обрали для одноденного відпочинку приміську зону, виявили потребу у наявності тимчасового житла (кемпінгові будиночки та оренда кімнат – 89%, готелі і хостели 39%) або можливість розкласти намет (46%). Можливість орендувати велосипеди та інвентар для занять спортом чи риболовлі (41%) є найбільш затребуваним серед групи рекреантів, котрі рідко відпочивають у приміській зоні – це в свою чергу могло б розширити спектр рекреаційної діяльності і збільшити привабливість приміських територій. Слід зауважити, що можливість занять альтернативними видами спорту (25%), а також наявність природознавчих навчальних об'єктів (26%) є однаково популярною не залежно від частоти виїздів на відпочинок у приміську зону.

Дослідження [9] вказують на підвищення потенціалу рекреаційних територій поза містом, якщо вони знаходяться неподалік від окремих об'єктів туристичного чи розважального значення. Однак слід зауважити, що це залежить від інтересів рекреанта, і перш за все тривалості рекреації. При одноденному відпочинку рекреація на природі є для більшості самодостатнім способом проведення часу (55,2%). Доповнюючими складовими можуть виступати історичні або культурні пам'ятки (19,7%) чи різноманітні спортивні розваги (20,2%). Коли мова іде про відпочинок впродовж 2-4 днів самодостатність лише рекреації на природі значно знижується (19,1%) і доповнюючими елементами атрактивності виїзду стають ті ж таки історичні або культурні пам'ятки (53,6%), спортивні розваги (46,4%), заходи масового характеру (33,9%), природознавчі

об'єкти (26,8%) і т.д.

Визначаючи обов'язкові елементи благоустрою, найбільш затребуваними у опорядженні рекреаційного простору є столики для пікніків (60%), облаштування місць для розкладання багать (62%), освітлення доріг та доріжок (57%), благоустрій джерел, придатних для пиття (50%), а також наявність місць для сидіння – лавочок (48%). При благоустрою рекреаційного простору над водоймами першочерговою є потреба облаштування пляжів (62%), місць для купання та занять водними видами спорту (46%), а також надводні тераси (33%) і басейни для малечі (32%). Найнеобхіднішими елементами для підвищення фізичної активності та розваг вказано – дитячі та спортивні майданчики (55%), майданчики для командних ігор (44%), в свою чергу найменш бажаними є елементи, в яких рекреант виступає глядачем – трибуни та відкриті сцени, амфітеатри (11-16%).

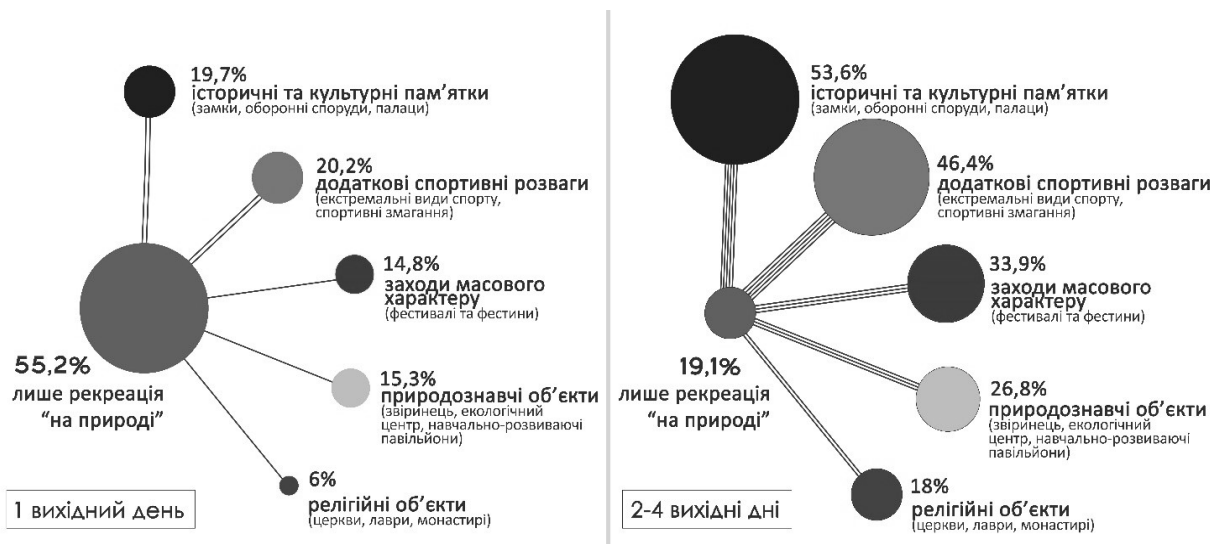

Рис.3. Сусідні об'єкти туризму бажані для відвідування впродовж одного та 2-4 вихідних днів. Автор: Н. Данилко. 2017.

Значною є потреба у наповненні рекреаційного середовища інформаційними таблицями щодо існуючих природних об'єктів чи комплексів (82,3%), використання для цього сучасних технологій не є настільки актуальним серед населення (21,5%), хоча використання QR-кодів, трасування маршрутів чи віртуальні подорожі є прикладами доброї практики.

Однією із найбільших проблем використання рекреаційного середовища у приміській зоні є низька поінформованість мешканців про можливі місця відпочинку за межами міста, що в свою чергу впливає на їх комунікаційну доступність та комфортність відпочинку зокрема. Первинною є потреба встановлення інформаційних таблиць, вказівників, схематичних карт відпочинкових комплексів чи об'єктів (79%), що б спростило орієнтацію в просторі. В свою чергу такі вказівники скорочують тривалість подорожі до

обраної локації, а також збільшують варіантність вибору до інших менш відомих локацій, цим самим розпорозуючи потік рекреантів і зменшуючи рекреаційне навантаження на загальновідомі локації. Потреба у прокладенні та ознакуванні пішохідних чи велосипедних маршрутів (65,1%), які сполучали б місця відпочинку, населенні пункти, зупинки громадського транспорту та головне місто в одну мережу, що також сприяло розпорозенню рекреаційного навантаження, особливо з огляду на відсутність будь-яких карт, які б допомогли знайти обране місце відпочинку.

Кількість та якість місць відпочинку в межах Львова та його приміської зони є недостатньою ані у лісо-парковій зоні, ані над водоймами. Проведене опитування показало відносно задовільну кількість лісо-паркових територій придатних для відпочинку (43%), в той же час кількість водойм задовільняє респондентів значно менше (10%). Географія розташування водойм, які були вказані респондентами як місця рекреації охопила 40 локацій, з них лише 8 входять до списку об'єктів безпечних для купання [11]. Прослідковується значна розпорозеність в північно-західному, південному та південно-східному напрямі від межі міста. Серед них найчастіше вказувано водойми близькі до межі міста (5-15 км від межі міста) - у Винниках (40), Ясницький кар'єр (26), Муроване (15) та Брюховичі (14), а також найчастіше згадуване (69) та найбільш віддалена водойма (40 км від межі міста) – «Байкал» або Задорожне. Така тенденція є негативна перш за все з огляду на перевантаження водойм, що негативно відображається не лише на якості відпочинку самого рекреанта, а й впливає на деградацію рекреаційної території і понижує ранг самого об'єкту.

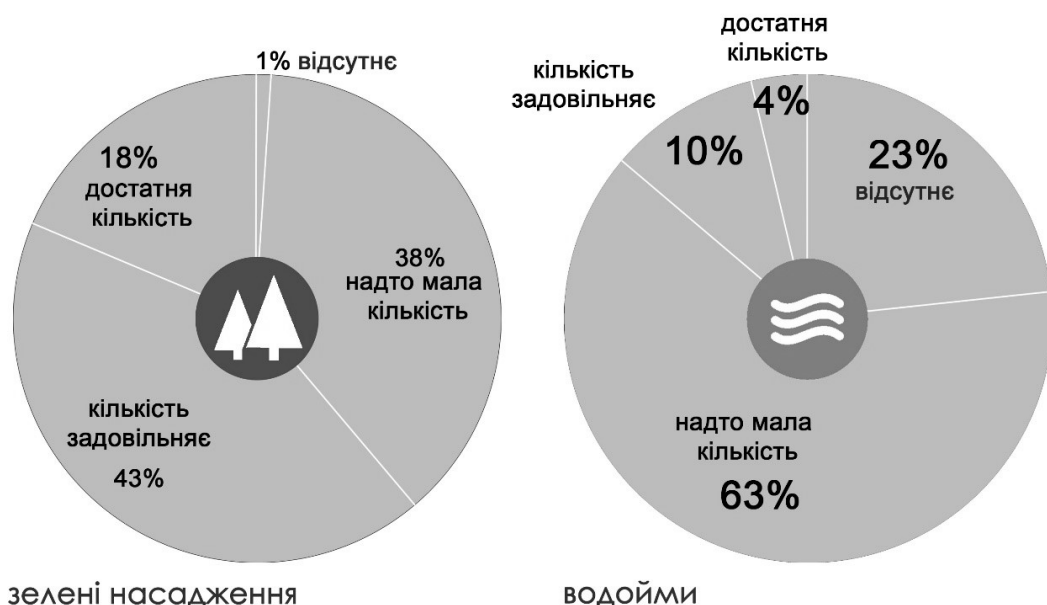

Рис. 4. Кількість придатних для відпочинку зелених насаджень та водойм (на основі відповідей респондентів, що взяли участь у дослідженні). Автор: Н. Данилко. 2017.

Висновки.

Дослідження показали високу популярність відпочинку на природі серед мешканців Львова, особливо у літній період. Дальність виїздів є прямопропорційна кількості вільного часу і у випадку одного вільного дня передбачає відпочинок саме у приміській зоні міста. Серед найбільших проблем, які виникають при виборі місця відпочинку, є їх доступність різними видами пересування, забезпеченість базовими потребами (харчування, житло та санітарні вузли), а також чистота природнього середовища. Кардинально різними є вимоги до відпочинку впродовж одного, а 2-4 днів відпочинку, окрім дальності поїздки, це впливає на відвідуваність інших об'єктів туризму поблизу місця відпочинку на природі.

Недостатня кількість організованих місць для відпочинку відчувається зокрема над водоймами, відпочинок над якими є найбільш бажаним особливо влітку, і це в свою чергу не залежить від місця замешкання рекреанта – в межах міста чи поза, а також наявності чи відсутності присадибної ділянки.

Література:

1. Геренчук К.І. Природа Львівської області / Львов: Вища школа. Вид-во при Львов. ун-ті, 1981. — Електрон. аналог друк. вид.: <http://geoknigi.com> (дата звернення 12.06.2017 р)
2. Дідик В.В. Вода в архітектурі виднокраю міста Львова: минуле – сучасне – майбутнє / В.В. Дідик, Т.М. Максим'юк, С.П. Тупісь // Креативний урбанізм: до століття містобудівної освіти у Львівській політехніці : монографія / М-во освіти і науки України, Нац. ун-т «Львів. політехніка» ; за заг. ред.: Б. Черкеса, Г. Петришин.- Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. – Ст. 721-727. – Бібліогр.: 11 назв.
3. Петришин Г. П. Карта Ф. фон Міга (1779-1782 pp.) як джерело до містознавства Галичини / Г. Петришин. - Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2006. – 292 с.
4. Якість життя у Львові – соціальний моніторинг 2013 [Електронний ресурс] / комунальна установа Інститут міста; Львівська міська рада. – Режим доступу: http://mobility.lviv.ua/wp-content/uploads/2013/09/Social_monitoring_web.pdf (дата зверн. 12.06.2017 р).
5. Якість життя у Львові – соціальний моніторинг 2016 [Електронний ресурс] / комунальна установа Інститут міста; Львівська міська рада. – Режим доступу: <https://www.slideshare.net/zaxidnet/2016-65184513> (дата звернення 12.06.2017 р).
6. Winiarski R. Rekreacja i czas wolny : studia humanistyczne / red. nauk. R. Winiarski. - Warszawa : Oficyna Wydawnicza Łośgraf, 2011. - Ст. 25-35.

7. В'їзний туризм : навч. Посібник / В.П. Коваль [та ін.]. - Ніжин, Видавництво Лук'яненко В.В., 2010. - Електрон. аналог друк. вид.: режим доступу: http://tourlib.net/books_ukr/vt4-2-1.htm (дата звернення 12.06.2017 р).
8. Панченко Т.Ф. Туристичне середовище: архіт., природа, інфраструктура [Монографія] / Т.Ф. Панченко. – К: Логос, 2009. -176 с.
9. Sołowiej D. Weryfikacja ocen integralnych atrakcyjności środowiska przyrodniczego człowieka w wybranych systemach rekreacyjnych / D. Sołowiej – Poznań: Wyd. nauk. UAM, 1992
10. Данилко Н.Я. Развитие рекреационно-отдыховых территорий с использованием водоемов у межах приміської зони великого міста (на прикладі Польщі) / Н.Я. Данилко // Креативний урбанізм: до століття містобудівної освіти у Львівській політехніці : монографія / М-во освіти і науки України, Нац. ун-т «Львів. політехніка» ; за заг. ред.: Б. Черкеса, Г. Петришин.- Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. – Ст. 770-777. – Бібліогр.: 12 назв.
11. 15 водоемов Львівщини придатних для купання [Електронний ресурс] / Львівський портал. Режим доступу: <http://portal.lviv.ua/news/2017/06/13/15-vodoym-lvivshhini-pridatni-dlya-kupannya> (дата звернення 12.06.2017 р).
12. Русанова І.В. Організація рекреационно-оздоровчих закладів і місць відпочинку у приміській зоні Львова / І.В. Русанова, Н.Я. Данилко // Вісник «Львівська Політехніка». – Львів : Вид-во Нац. ун-ту "Львів. політехніка". Серія: Архітектура. – 2015 . – № 816. – С. 154-159.

Аннотация:

С помощью социологического исследования, обнаружено и рассмотрены основные проблемы рекреационных территорий в пригородной зоне города относительно их природного потенциала, коммуникационной доступности, благоустройства и инфраструктуры. Представлены существующие проблемы жителей Львова и его окрестностей при выезде на кратковременный отдых в пригородную зону города.

Ключевые слова: рекреация, водоем, пригородные территории, Львов.

Annotation:

In the article the main problems of recreational territories in the suburban area of the city concerning their natural potential, communication accessibility, landscaping and infrastructure on the basis of sociological research are found and considered. Deals with the problems of the present inhabitants of the city and its surroundings when going on short rest in a suburban area of the city.

Keywords: recreation, water surface, mere, suburban area, Lviv.